

**“Ma'aleh Avak” /
“Collecting Dust” or “Ascent of Dust”**

מעלה אבק
מאת: טיפקס

“It doesn’t make a good impression,”
thought the leading figures in the gov-
ernment, “there are empty patches on the
map and down there a point is still missing.”
Thus the big shots issued an order:

“Let’s build a city here and we’ll bring some
people, who will fill up the new houses with
their lives. It’s great—lots of points on the
map. And, anyway, in the papers they
promised a big scoop.”

So the senior ministers commanded in a
drowsy voice and ran off to deal with all
kinds of emergency situations. A minor
deputy came out all the way, to bless the
new settlement, named “Ascent of Dust.”

Chorus:

In “Collecting Dust” in the evening, people
gather on the side of the road, remembering
the dream of the forgotten, the solidarity of
the isolated.

They stretched out a road here, black and
narrow, crossing deep into the desert. At the
end of the road they built houses as if they
had tossed matchboxes.

Coffeehouses with drunkards, and people
locking themselves up at home. Here
everyone dreams of a day on which they’ll
cross the road from nowhere.

Chorus:

In “Ascent of/Collecting Dust” in the
evening, people gather on the side of the
road, remembering the dream of the
forgotten, the solidarity of the isolated.

“זה לא מרשים”, חשבו אישים בממשלה,
“יש חלקים ריקים על המפה,
ושם למטה חסרה עוד נקודה.”
החשובים הורידו אז פקודה:

“נבנה כאן עיר וגם נביא קצת אנשים
שימלאו בחייהם את הבתים החדשים.
זה טוב, הרבה ניקוד על המפה,
ובעיתון הרי הבטיחו חשיפה.”

כך ציוו שרים בכירים בקול רדום
ורצו לטפל במצבי חירום.
הסגן זוטר עשה את המרחק
כדי לברך ישוב חדש שמו “מעלה אבק.”

פזמון:

במעלה אבק בערב
נאספים בצד הדרך,
זוכרים חלום של נשכחים,
אחוה של נידחים.

מתחו כאן כביש שחור וצר
חוצה עמוק את המדבר.
בקצה הכביש בנו בתים
כמו זרקו קופסאות של גפרורים.

בתי קפה עם שיכורים,
ואנשים בבית מתבצרים,
וכאן כולם חולמים על יום
בו יעברו את הכביש משום מקום.

פזמון:

במעלה אבק בערב
נאספים בצד הדרך,
זוכרים חלום של נשכחים,
אחוה של נידחים.

